

خجسته باد صدمین سالروز جنبش هشت مارس

اولین اقدام زنان انترناسیونالیست برای سازمانیابی زنان در جنبش جهانی بشر در آستانه صدسالگی قرار دارد. هدف کلارا زتکین و یارانش در گزینش روزی بنام روز جهانی زن، رساندن پیام همبستگی و انقلاب به زنان کارگر در سراسر جهان بود. در آنزمان، برگزیدن روزی بنام زن و یا بنام کارگر و برسمیت نشاندن آن، گام مهمی در سازماندهی انقلاب جهانی بشمار میرفت. اما با شکست انقلاب اکتبر و گذار تشکلهای و احزاب انقلابی سابق به جرگه طبقه حاکم، این دستاورد تاریخی نیز بمانند دیگر مواضع انقلاب، به تسخیر ضدانقلاب در آمد. با این وجود نبرد برای رهایی زنان، همچون جزئی از نبرد برای رهایی بشر از قید بردگی مزدی و جنسی ادامه یافته است.

برغم تلاش طبقه حاکم در بکارگیری نظریه کمونیست‌ها در باره ستم مضاعف بر زنان، بر علیه جنبش کارگری، برغم تولید انبوه ایدئولوژی‌های فمینیستی و بکارگیری آنها بر علیه انقلاب و برغم سرمایه‌گذاری وسیع مؤسسات آموزشی و ایدئولوژیک طبقه حاکم برای ایجاد تفرقه میان استنمارشوندگان، زنان کارگر نقش چشمگیری در مبارزات رهایی‌بخش ایفا میکنند. حقیقت اینست که تولید کالاهای فکری بورژوازی، چه از نوع فمینیستی و چه از نوع راست و کنسرواتو، پیش از پیش در میان اقشاری موثر میافتد که مدافعان آرمانگرایی نظم موجود هستند. کارگران زن و مرد ناگزیرند تا به حکم شرایط عینی زندگی خویش رادیکال عمل کنند. و همین اقدام رادیکال است که پیشروی مبارزه در سطح جهان را ممکن میگرداند.

در ایران تحت حاکمیت استبداد مذهبی سرمایه، زنان در پیشاپیش نبرد برای رهایی قرار دارند. به رغم اینکه جمهوری اسلامی وحشیانه‌ترین بی‌حقوقی‌ها را بر زنان ایران تحمیل کرده و برغم تحمیل فقر و اعتیاد و فحشاء بر جامعه، زنان پرچمدار جنبش اعتراضی و برابری‌طلب در ایران بوده‌اند. این حقیقت بعد از تبدیل شدن «ندا» به سنبل جانبازی زنان در خیزش اعتراضی ایران مبدل به آگاهی عمومی جهانیان گشته است. سرمایه‌گذاری جناح‌های داخلی و بین‌المللی سرمایه برای بهره‌برداری سیاسی از نقش برجسته زنان در جنبش اعتراضی ایران، گواه همین حقیقت است.

در کشورهای آفریقای شمالی و آسیای غربی، زنان در جبهه مقدم شورش‌ها و تظاهرات‌های گسترده قرار دارند. به رغم تبلیغات زهرآگین طبقه حاکم در کشورهای غربی در باره «خصلت ذاتی عرب» در زن ستیزی، فریادهای عدالتخواهانه زنان و مردان کارگر کشورهای عربی، جهان را تکان داد. واقعه‌ای که اهداف ایدئولوژی‌های نژادپرستانه «عرب‌ستیز» را در مقابل یک مانع جهانی قرار میدهد. سیاست‌های ریاکارانه مدرنیستی در مصر و تونس و سرمایه‌گذاری جهت ایجاد تفرقه میان کارگران زن و مرد هیچ کارایی نداشت. همانگونه که روی آوردن بر اسلام مدرن و اصلاح طلب در اینگونه کشورها و تولید فمینیسم اسلامی قادر به قرار دادن زنان و مردان استنمارشده در مقابل یکدیگر نگشت.

در کشورهای غربی، علیرغم تولید انبوه فمینیسم‌های دانشگاهی برای ایجاد تشنت در مبارزات کارگری، زنان در پیشاپیش اعتراضات قرار دارند. حضور گسترده زنان در اعتراضات کشورهای چو فرانسه، یونان و ایتالیا، درست به مانند تونس و مصر، نشانه‌دهنده استحکام پیوند جنبش رهایی بخش مردان و زنان است. جنبشی که نه فقط رهایی کل بشریت از بردگی مزدی را ممکن میگرداند، بلکه رهایی زنان از قید ستم جنسی و رهایی مردان از قید ستمگری جنسی و واپسگرایی فرهنگی را نیز میسر میسازد.

روز جهانی زن در هشت مارس هر سال، فرصتی است برای بازگویی مکان تاریخی و موضع انقلابی زنان انترناسیونالیست و آرمان والای رهایی انسان. خجسته باد صدمین سالروز هشت مارس

دوم مارس 2011 تشکیلات کارگران انترناسیونالیست